

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: P-1322/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari I. tužiteljice Božice Drvoderić iz Donjeg Kraljevca, Palinovec 84, OIB: 79176902956, II. tužiteljice Branke Glavina iz Preloga, Čehovec 153, OIB: 38890762467 i III. tužiteljice Suzane Martinjaš iz Čakovca, Travnik 2, OIB: 75548705132, koje zastupa Franjo Šebijan, odvjetnik u Varaždinu, Pavlinska 5, protiv tuženice Stečajne mase iza Hrvatske gospodarske banke d.d. u stečaju, Zagreb, Kruga 9, OIB: 08453172585, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 2. listopada 2024. u prisutnosti odvjetničkog vježbenika Brune Šebijana, zamjenika punomoćnika I. i III. tužitelja i stečajne upraviteljice Marine Mamić, zastupnice po zakonu tuženice, dana 8. studenog 2024.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženici isplatiti I. tužiteljici Božici Drvoderić iznos od 8.285,01 EUR s zateznim kamatama od 4. travnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev I. tužiteljice Božice Drvoderić za isplatu zateznih kamata na iznos od:

- 328,10 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 9,98 EUR od 20. listopada 2020. do 3. travnja 2023.,
- 257,11 EUR od 13. studenog 2020. do 3. travnja 2023.,
- 288,42 EUR od 14. prosinca 2020. do 3. travnja 2023.,
- 257,41 EUR od 15. siječnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 412,15 EUR od 11. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 142,76 EUR od 16. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 344,42 EUR od 11. ožujka 2021. do 3. travnja 2023.,
- 285,26 EUR od 13. travnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 293,50 EUR od 12. svibnja 2021. do 3. travnja 2023.,

- 265,74 EUR od 11. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 14,62 EUR od 21. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 311,78 EUR od 12. srpnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 219,35 EUR od 11. kolovoza 2021. do 3. travnja 2023.,
- 266,76 EUR od 10. rujna 2021. do 3. travnja 2023.,
- 256,96 EUR od 10. rujna 2021. do 3. travnja 2023.,
- 303,89 EUR od 11. studenog 2021. do 3. travnja 2023.,
- 278,50 EUR od 10. prosinca 2021. do 3. travnja 2023.,
- 189,69 EUR od 11. siječnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 266,11 EUR od 11. veljače 2022. do 3. travnja 2023.,
- 241,11 EUR od 11. ožujka 2022. do 3. travnja 2023.,
- 251,72 EUR od 11. travnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 212,02 EUR od 11. svibnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 295,23 EUR od 10. lipnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 312,43 EUR od 11. srpnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 7,11 EUR od 14. srpnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 307,37 EUR od 11. kolovoza 2022. do 3. travnja 2023.,
- 247,01 EUR od 12. rujna 2022. do 3. travnja 2023.,
- 239,88 EUR od 10. listopada 2022. do 3. travnja 2023.,
- 297,26 EUR od 11. studenog 2022. do 3. travnja 2023.,
- 303,32 EUR od 12. prosinca 2022. do 3. travnja 2023.,
- 297,38 EUR od 11. siječnja 2023. do 3. travnja 2023.,
- 280,66 EUR od 13. veljače 2023. do 3. travnja 2023.

III. Nalaže se tuženici isplatiti II. tužiteljici Branki Glavina iznos od 250,57 EUR s zateznim kamatama od 4. travnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev II. tužiteljice Branke Glavina za isplatu zateznih kamata na iznos od:

- 235,75 EUR od 17. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 13,27 EUR od 29. ožujka 2021. do 3. travnja 2023.,
- 1,55 EUR od 24. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.

V. Nalaže se tuženici isplatiti III. tužiteljici Suzani Martinjaš iznos od 10.141,56 EUR s zateznim kamatama od 4. travnja 2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

VI. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev III. tužiteljice Suzane Martinjaš za isplatu zateznih kamata na iznos od:

- 132,72 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 183,43 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 248,85 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 50,19 EUR od 20. listopada 2020. do 3. travnja 2023.,

- 277,76 EUR od 13. studenog 2020. do 3. travnja 2023.,
- 71,85 EUR od 13. studenog 2020. do 3. travnja 2023.,
- 298,94 EUR od 14. prosinca 2020. do 3. travnja 2023.,
- 326,60 EUR od 15. siječnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 314,23 EUR od 11. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 148,95 EUR od 16. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 311,48 EUR od 11. ožujka 2021. do 3. travnja 2023.,
- 300,40 EUR od 13. travnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 315,39 EUR od 12. svibnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 305,82 EUR od 11. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 14,92 EUR od 21. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 356,61 EUR od 12. srpnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 299,24 EUR od 11. kolovoza 2021. do 3. travnja 2023.,
- 346,45 EUR od 10. rujna 2021. do 3. travnja 2023.,
- 296,59 EUR od 11. listopada 2021. do 3. travnja 2023.,
- 311,18 EUR od 11. studenog 2021. do 3. travnja 2023.,
- 305,97 EUR od 10. prosinca 2021. do 3. travnja 2023.,
- 6,95 EUR od 20. prosinca 2021. do 3. travnja 2023.,
- 205,36 EUR od 11. siječnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 331,77 EUR od 11. veljače 2022. do 3. travnja 2023.,
- 321,18 EUR od 11. ožujka 2022. do 3. travnja 2023.,
- 274,25 EUR od 11. travnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 324,36 EUR od 11. svibnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 321,05 EUR od 10. lipnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 304,24 EUR od 11. srpnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 904,43 EUR od 11. kolovoza 2022. do 3. travnja 2023.,
- 344,05 EUR od 12. rujna 2022. do 3. travnja 2023.,
- 319,22 EUR od 10. listopada 2022. do 3. travnja 2023.,
- 334,50 EUR od 11. studenog 2022. do 3. travnja 2023.,
- 350,79 EUR od 12. prosinca 2022. do 3. travnja 2023.,
- 298,69 EUR od 11. siječnja 2023. do 3. travnja 2023.,
- 283,15 EUR od 13. veljače 2023. do 3. travnja 2023.

VII. Nalaže se tuženici naknaditi I. tužiteljici Božici Drvoderić, II. tužiteljici Branki Glavina i III. tužiteljici Suzani Martinjaš, troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.599,83 EUR, s zateznim kamatama od 8. studenog 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

VIII. Odbija se zahtjev I. tužiteljice Božice Drvoderić, II. tužiteljice Branke Glavina i III. tužiteljice Suzane Martinjaš, za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 0,78 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. I. tužiteljica, II. tužiteljica i III. tužiteljica (dalje u tekstu: tužiteljice) u tužbi navode da je tuženica izravnom naplatom posredstvom FINA-e, temeljem tada pravomoćne i

ovršne presude Općinskog suda u Čakovcu, Povrv-396/16-7 od 7. srpnja 2017., potvrđene presudom Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, GŽ-1103/18-2 od 23. siječnja 2020., s njihovih računa ukupno naplatila iznos od 18.677,14 EUR/140.722,91 kn, a da je u međuvremenu Vrhovni sud Republike Hrvatske, rješenjem Rev 166/2021-4 od 14. rujna 2022., povodom revizije tužiteljica, ukinuo navedene dvije presude nižestupanjskih sudova te odbacio tužbu ovdje tuženice kao nedopuštenu. Stoga da je otpala pravna osnova temeljem koje je tuženica od tužiteljica naplatila ukupno 18.677,14 EUR/140.722,91 kn pa da je tuženica taj iznos dužna vratiti, sukladno odredbama čl. 1111. st. 1. i 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje u tekstu: ZOO), konkretno, da je III. tužiteljici Suzani Martinjaš dužna vratiti iznos od 10.141,56 EUR s zateznim kamatama od dana naplate pojedinačnih iznosa, II. tužiteljici Branki Glavina iznos od 250,57 EUR s zateznim kamatama od dana naplate pojedinačnih iznosa te I. tužiteljici Božici Drvodelić iznos od 8.285,01 EUR s zateznim kamatama od dana naplate pojedinačnih iznosa. Stoga podnose tužbom kojom od tuženice zahtijevaju navedene isplate u svoju korist kao i naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu priznaje da je temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Čakovcu, Povrv-396/16-7 od 7. srpnja 2017., potvrđene presudom Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, GŽ-1103/18-2 od 23. siječnja 2020., s računa tužiteljica naplatila ukupno iznos od 18.677,14 EUR/140.722,91 kn, da je naknadno Vrhovni sud Republike Hrvatske, rješenjem Rev 166/2021-4 od 14. rujna 2022., povodom revizije tužiteljica, ukinuo navedene dvije presude nižestupanjskih sudova te odbacio tužbu ovdje tuženice kao nedopuštenu, slijedom čega da je otpala pravna osnova temeljem koje je tuženica od tužiteljica naplatila ukupno 18.677,14 EUR/140.722,91 kn. Međutim, smatra da tužiteljice nemaju pravnog interesa za podnošenje predmetne tužbe, budući da tuženica nema nikakvu imovinu iz koje bi se tužiteljice mogle naplatiti sve i da sud prihvati njihove tužbene zahtjeve. Napominje da je tuženica sklopila Ugovor SU-25/02 s Državnom agencijom za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (danas Hrvatska agencija za osiguranje depozita) prema kojemu je bila dužna sve iznose koje bi naplatila od svojih dužnika, uplatiti na račun te agencije, što da je učinila i s novcima naplaćenim u konkretnom slučaju po računima tužiteljica. Tuženica da je u više navrata tražila od Hrvatske agencije za osiguranje depozita povrat predmetnih novčanih sredstava u iznosu od 18.385,32 EUR, ali da se je ista oglasila na te dopise i odbija vratiti tuženiku navedena sredstva. Stoga smatra da tužiteljice mogu realizirati svoje potraživanje samo ako povuku tužbu u ovom predmetu, podnesu novu tužbu protiv navedene agencije te predlože ovdje tuženika kao umješaka ili da tužbom u ovoj parnici obuhvate i navedenu agenciju.

3. Tijekom dokaznog postupka pročitani su rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Rev 166/2021-4 od 14. rujna 2022. (list 7. – 11. spisa), rješenje i zaključak Općinskog suda u Čakovcu, Ovr-90/2023-3 od 2. ožujka 2023. (list 13. – 18. spisa), Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje izrađena od strane FINA-e (list 19. – 21. spisa), presuda Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, GŽ-1103/2018-2 od 23. siječnja 2020. (list 22. – 25. spisa), presuda Općinskog suda u Čakovcu, Povrv-396/2016-7 od 7. srpnja 2017. (list 26. – 31. spisa), dopis tuženice upućeni Hrvatskoj agenciji za osiguranje depozita (list 42. – 44. spisa) i Ugovor

sklopljen 1. srpnja 2002. između Hrvatske gospodarske banke d.d. u stečaju i Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka (list 45. – 46. spisa).

4. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da su tužbeni zahtjev osnovani u pogledu glavne stvari.

5. Predmet spora jest povrat novčanih iznosa koje je tuženica stekla naplatom pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Čakovcu, Povrv-396/16-7 od 7. srpnja 2017., potvrđene presudom Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, GŽ-1103/18-2 od 23. siječnja 2020., u postupku izravne naplate putem FINA-e, na novčanim sredstvima po računima tužiteljica.

6. Među strankama je nesporno da je tuženica naplatila po računima tužiteljica temeljem navedene ovršne isprave iznos od ukupno 18.677,14 EUR, od čega s računa I. tužiteljice Božice Drvoderić iznos od 8.285,01 EUR, s računa II. tužiteljice Branke Glavina iznos od 250,57 EUR te s računa III. tužiteljice Suzane Martinjaš iznos od 10.141,56 EUR.

7. Nesporno je i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske, rješenjem Rev 166/2021-4 od 14. rujna 2022., povodom revizije tužiteljica, ukinuo navedene dvije presude nižestupanjskih sudova, dakle, ukinuo je ovršnu ispravu temeljem koje je izvršena naplata po računima tužiteljica te je odbacio tužbu ovdje tuženice kao nedopuštenu.

8. Time je otpala pravna osnova temeljem koje je tuženica stekla na teret računa tužiteljica ukupan novčani iznos u visini od 18.677,14 EUR.

9. Prema odredbi čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

10. Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala (čl. 1111. st. 3. ZOO-a).

11. Stoga je tuženica dužna vratiti tužiteljicama novčane iznose koje je naplatila s njihovih računa temeljem navedene ukinute ovršne isprave.

12. Pogrešno tuženica smatra da tužiteljice nemaju pravni interes za vođenje ove parnice, jer da tuženica nema imovine iz koje bi se tužiteljice mogle naplatiti.

13. Naime, pravni interes postoji ako tužitelj temeljem pozitivne sudske odluke o njegovom tužbenom zahtjevu ostvaruje veću pravnu korist od one koju ima bez pokretanja takve parnice.

14. Budući da tuženica nije podmirila svoje dugovanje prema tužiteljicama dobrovoljno, mirnim pute, a da pozitivni propisi omogućavaju tužiteljicama pokušaj prisilnog namirenja njihove tražbine za povrat stečenog bez pravne osnove isključivo temeljem pravomoćne i ovršne presude kojom je tuženici naloženo takvo vraćanje, to je nedvojbeno da tužiteljice imaju pravni interes za vođenje predmetne parnice.

15. Pravni interes nema veze s ekonomskim interesom te je moguće da se tužiteljice neće moći namiriti iz imovine tuženice, ali to ni na koji način ne utječe na njihov pravni interes za pokretanje i vođenje predmetne parnice.

16. Valja napomenuti da se tužiteljica ne tiče što je tuženica učinila s novcima koje je naplatila s njihovih računa temeljem ukinute ovršne isprave, budući da predmet tužbenog zahtjeva nije predaja u posjed točno određenih novčanica kao pokretne stvari, već je predmet tužbenog zahtjeva isplata određenog novčanog iznosa, kojem tužbenom zahtjevu tuženica može udovoljiti iz bilo koje novčane mase koja joj stoji na raspolaganju.

17. Kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva (čl. 1115. ZOO-a).

18. U konkretnom slučaju tuženica kao stjecatelj se smatra nepoštenom od trenutka dostave odluke o prihvaćanju izvanrednog pravnog lijeka i dužna je vratiti primljeno na osnovi koja je otpala s kamatama od trenutka kad je postala nepoštena (čl. 1117. st. 2. ZOO-a).

19. Iz informacijskog sustava e-Spis za predmet Općinskog suda u Čakovcu, Povrv-396/2016 proizlazi da je rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Rev 166/2021-4 od 14. rujna 2022., dostavljeno ovdje tuženici (a tamo tužiteljici) putem preporučene pošte dana 4. travnja 2023.

20. Stoga je tuženica dužna tužiteljicama vratiti s njihovih računa naplaćene novčane iznose s zateznim kamatama od 4. travnja 2023., budući da se smatra da je tada postala nepoštena.

21. S obzirom da tužiteljice potražuju isplatu zateznih kamata na svaki od pojedinačno naplaćenih iznosa od datuma njihove naplate, a što je bilo prije nego li je tuženica postala nepoštena, valjalo je njihove tužbene zahtjeve odbiti u odnosu na isplatu zateznih kamata na pojedinačne iznose do zaključno 3. travnja 2023.

22. Dakle, I. tužiteljici Božici Drvoderić pripada pravo na isplatu iznosa od 8.285,01 EUR s zateznim kamatama od 4. travnja 2023. do isplate, dok je njen tužbeni zahtjev valjalo odbiti u pogledu isplate zateznih kamata na iznos od:

- 328,10 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 9,98 EUR od 20. listopada 2020. do 3. travnja 2023.,
- 257,11 EUR od 13. studenog 2020. do 3. travnja 2023.,
- 288,42 EUR od 14. prosinca 2020. do 3. travnja 2023.,
- 257,41 EUR od 15. siječnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 412,15 EUR od 11. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,

- 142,76 EUR od 16. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 344,42 EUR od 11. ožujka 2021. do 3. travnja 2023.,
- 285,26 EUR od 13. travnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 293,50 EUR od 12. svibnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 265,74 EUR od 11. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 14,62 EUR od 21. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 311,78 EUR od 12. srpnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 219,35 EUR od 11. kolovoza 2021. do 3. travnja 2023.,
- 266,76 EUR od 10. rujna 2021. do 3. travnja 2023.,
- 256,96 EUR od 10. rujna 2021. do 3. travnja 2023.,
- 303,89 EUR od 11. studenog 2021. do 3. travnja 2023.,
- 278,50 EUR od 10. prosinca 2021. do 3. travnja 2023.,
- 189,69 EUR od 11. siječnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 266,11 EUR od 11. veljače 2022. do 3. travnja 2023.,
- 241,11 EUR od 11. ožujka 2022. do 3. travnja 2023.,
- 251,72 EUR od 11. travnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 212,02 EUR od 11. svibnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 295,23 EUR od 10. lipnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 312,43 EUR od 11. srpnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 7,11 EUR od 14. srpnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 307,37 EUR od 11. kolovoza 2022. do 3. travnja 2023.,
- 247,01 EUR od 12. rujna 2022. do 3. travnja 2023.,
- 239,88 EUR od 10. listopada 2022. do 3. travnja 2023.,
- 297,26 EUR od 11. studenog 2022. do 3. travnja 2023.,
- 303,32 EUR od 12. prosinca 2022. do 3. travnja 2023.,
- 297,38 EUR od 11. siječnja 2023. do 3. travnja 2023.,
- 280,66 EUR od 13. veljače 2023. do 3. travnja 2023.

23. II. tužiteljici Branki Glavina pripada pravo na isplatu iznosa od 250,57 EUR s zateznim kamata od 4. travnja 2023., dok je njen tužbeni zahtjev valjalo odbiti u pogledu isplate zateznih kamata na iznos od:

- 235,75 EUR od 17. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 13,27 EUR od 29. ožujka 2021. do 3. travnja 2023.,
- 1,55 EUR od 24. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.

24. III. tužiteljici Suzani Martinjaš pripada pravo na isplatu iznosa od 10.141,56 EUR s zateznim kamata od 4. travnja 2023., dok je njen tužbeni zahtjev valjalo odbiti u pogledu isplate zateznih kamata na iznos od:

- 132,72 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 183,43 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 248,85 EUR od 20. srpnja 2020. do 3. travnja 2023.,
- 50,19 EUR od 20. listopada 2020. do 3. travnja 2023.,
- 277,76 EUR od 13. studenog 2020. do 3. travnja 2023.,
- 71,85 EUR od 13. studenog 2020. do 3. travnja 2023.,
- 298,94 EUR od 14. prosinca 2020. do 3. travnja 2023.,
- 326,60 EUR od 15. siječnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 314,23 EUR od 11. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 148,95 EUR od 16. veljače 2021. do 3. travnja 2023.,
- 311,48 EUR od 11. ožujka 2021. do 3. travnja 2023.,
- 300,40 EUR od 13. travnja 2021. do 3. travnja 2023.,

- 315,39 EUR od 12. svibnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 305,82 EUR od 11. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 14,92 EUR od 21. lipnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 356,61 EUR od 12. srpnja 2021. do 3. travnja 2023.,
- 299,24 EUR od 11. kolovoza 2021. do 3. travnja 2023.,
- 346,45 EUR od 10. rujna 2021. do 3. travnja 2023.,
- 296,59 EUR od 11. listopada 2021. do 3. travnja 2023.,
- 311,18 EUR od 11. studenog 2021. do 3. travnja 2023.,
- 305,97 EUR od 10. prosinca 2021. do 3. travnja 2023.,
- 6,95 EUR od 20. prosinca 2021. do 3. travnja 2023.,
- 205,36 EUR od 11. siječnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 331,77 EUR od 11. veljače 2022. do 3. travnja 2023.,
- 321,18 EUR od 11. ožujka 2022. do 3. travnja 2023.,
- 274,25 EUR od 11. travnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 324,36 EUR od 11. svibnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 321,05 EUR od 10. lipnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 304,24 EUR od 11. srpnja 2022. do 3. travnja 2023.,
- 904,43 EUR od 11. kolovoza 2022. do 3. travnja 2023.,
- 344,05 EUR od 12. rujna 2022. do 3. travnja 2023.,
- 319,22 EUR od 10. listopada 2022. do 3. travnja 2023.,
- 334,50 EUR od 11. studenog 2022. do 3. travnja 2023.,
- 350,79 EUR od 12. prosinca 2022. do 3. travnja 2023.,
- 298,69 EUR od 11. siječnja 2023. do 3. travnja 2023.,
- 283,15 EUR od 13. veljače 2023. do 3. travnja 2023.

25. Zatezne kamate obračunavaju se po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz izvanugovornih odnosa.

26. Budući da su tužiteljice u cijelosti uspjele u predmetnom postupku u pogledu glavne stvari, pripada im pravo na naknadu troškova parničnog postupka i to s obzirom da su tužiteljice postavile jedan zahtjev za naknadu troškova ne uzimajući u obzir udio tužbenog zahtjeva svake od njih u ukupnoj vrijednosti predmeta spora, a radi se o djeljivoj tražbini, u pogledu koje, ako nije što drugo određeno, vrijedi pravilo da se ista dijeli na jednake dijelove između više vjerovnika (čl. 41. st. 3. ZOO-a), svakoj od tužiteljica pripada jedna trećina ukupne naknade troškova parničnog postupka.

27. Prema ukupnoj vrijednosti predmeta spora u iznosu od 18.677,14 EUR i sadržaju postavljenog zahtjeva punomoćnika I. – III. tužiteljica, tužiteljicama pripada naknada troškova za tužbu u iznosu od 625,00 EUR (Tbr. 7/1 i Tbr. 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 138/2023., dalje u tekstu: OT/), za zastupanje na ročištu od 2. listopada 2024. u iznosu od 625,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za sudsku pristojbu za tužbu u plaćenom iznosu od 116,61 EUR (Tbr. 1/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 37/2023., dalje u tekstu: Uredba/) i za sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 233,22 EUR (Tbr. 2/1 Uredbe), dakle, ukupno im pripada iznos od 1.599,83 EUR, a svakoj od njih iznos od 533,27 EUR, s zateznim kamatama od dana donošenja predmetne presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a), dok je preko iznosa od 1.599,83 EUR do zahtijevanog iznosa od 1.600,61 EUR, za iznos od 0,78 EUR, zahtjev tužiteljica za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

28. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 8. studenog 2024.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužiteljicama po punomoćniku

- tuženici po stečajnoj upraviteljici

Broj zapisa: **9-3086e-d799e**

Kontrolni broj: **0a1fe-06306-9f8bf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.